

18 Ιουνίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΠΑΜΠΟΥ ΠΟΓΙΑΤΖΗ,

Εφεσίβλητου.

(Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1490).

Έφεση — Περιεχόμενο και Προϋποθέσεις στοιχειοθέτησης της έφεσης
— Δ.35, Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας — Ακυρότητα
έφεσης κατά τη νομολογία — Η άσκηση εφέσεως συνεπάγεται επα-
νακρόαση της υπόθεσης υπό την αίρεση και τον περιορισμό των
λόγων της έφεσης, που συνιστούν τα επίδικα θέματα. 5

Συνταγματικό Δίκαιο — Η συνταγματικότητα Νόμου — Συνιστά νο-
μικό θέμα ιδιάζουσας σημασίας και σπουδαιότητας — Μπορεί να
καταστεί επίδικο θέμα μόνον μετά τον επακριβή προσδιορισμό του
άρθρου ή άρθρων του νόμου που αμφισβητούνται και των συνταγ-
ματικών διατάξεων προς τις οποίες προσκορούνται. 10

Σχέδια Υπηρεσίας — Συνταγματικότητα — Προσβολή ως αντισυ-
νταγματικού, μέρους σχεδίου υπηρεσίας, κατ' έφεσιν, από τη Δημο-
κρατία — Η Δημοκρατία η οποία εξέδωσε τα σχέδια υπηρεσίας δεν
μπορεί να αμφισβητεί την εγκυρότητά τους στα πλαίσια της αναθε-
ωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει του άρ-
θρου 146 του Συντάγματος — Ανάλυση, σε συνταγματικό επίπεδο,
υπό το φως και των πορισμάτων των Χ"Παύλου v. Αρχής Ηλεκ-
τρονισμού Κύπρου, Minister of Finance v. Public Service
Commission, Imp. Board Strovolas v. Republic. 15

Η παρούσα αποτελεί ενδιάμεση απόφαση περί της εγκυρότη-
τας της άσκησης της εφέσεως, θέμα που ήγειρε ο εφεσίβλητος πριν
από την έναρξη της ακρόασής της. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο μερικώς την προδικα-
στική ένσταση, αποφάσισε ότι:

1. Η Δ.35 Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας η οποία διέ-
πει την στοιχειοθέτηση έφεσης ορίζει ότι η ειδοποίηση έφεσης πρέ-
πει: 25

(α) να καθορίζει το αντικείμενο της έφεσης, δηλαδή αν στρέφεται εναντίον ολόκληρης ή μέρους της δικαστικής απόφασης η οποία εφευβάλλεται,

(β) το βάθος της έφεσης (grounds of appeal), και

5 (γ) να εκθέτει επακριβώς τους λόγους που θεμελιώνουν το βάθος της.

Η έφεση ή το μέρος της έφεσης που δεν αποκαλύπτει τους λόγους που στοιχειοθετούν το βάθος της είναι άκυρη (βλ. και "ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Ατδ. και Άλλος v. Κύρση).

10 2. Οι ενστάσεις στην εγκυρότητα των λόγων της εφέσεως 1, 2, 3, 4 και 6 δεν ευσταθούν. Κάθε ένας απ' αυτούς στοιχειοθετεί το βάθος και προσδιορίζει τους λόγους που θεμελιώνουν τη βάση του.

15 3. Η συνταγματικότητα νόμου συνιστά νομικό θέμα ιδιόζουσας σημασίας και σπουδαιότητας. Η πραγματικότητα αυτή αναγνωρίστηκε στην *The Improvement Board of Eyjepsa v. Andreas Constantinou*. Το δικαστήριο υπέδειξε ότι η συνταγματικότητα νόμου ή κανονισμού μπορεί να καταστεί επίδικο θέμα μόνον μετά τον επακριβή προσδιορισμό του άρθρου ή άρθρων του νόμου που αμφισβητούνται και των συνταγματικών διατάξεων προς τις οποίες προσκρούουν. Και μετά τις επεξηγήσεις του Γενικού Εισαγγελέα παραμένουν άγνωστοι οι λόγοι για τους οποίους η σχετική πρόνοια του σχεδίου υπηρεσίας προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 3 και 189 του Συντάγματος.

25 4. Η άσκηση έφεσης συνεπάγεται την επανακρόαση της υπόθεσης (Δ.35 Θ.3) υπό την αίρεση και τον περιορισμό των λόγων της έφεσης που συνιστούν τα επίδικα θέματα.

30 5. Ο λόγος 5 της εφέσεως, όπως είναι διατυπωμένος, δεν θέτει θέμα προς συζήτηση κατ' έφεση διότι, (α) δεν εγείρει το θέμα της συνταγματικότητας με τον επιβαλλόμενο τρόπο, και (β) δεν προσδιορίζει τους λόγους που στοιχειοθετούν το βάθος της έφεσης. Η ίδια ατέλεια χαρακτηρίζει και τους ισχυρισμούς για παρέκκλιση στη θέσπιση της σχετικής πρόνοιας του σχεδίου υπηρεσίας από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις του Ν 33/67 οι οποίες δεν καθορίζονται.

35 Συντρέχει όμως και ένας πλέον θεμελιαιός λόγος για τον οποίο τα θέματα που εγείρονται με το λόγο 5 δε μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο έφεσης. Στην *Χατζηπαύλου v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* αποφασίστηκε από την ολομέλεια ότι τα σχέδια υπηρεσίας και ο καταρτισμός τους συνιστούν πτυχή της εκτελεστικής λειτουργίας στην αρμοδιότητα της οποίας ανάγεται και η εκτίμηση των λειτουργικών αναγκών της δημόσιας υπηρεσίας. Λόγω της φύσης και του χαρακτήρα των σχεδίων υπηρεσίας, και ιδιαίτερα του προσδιορισμού των δικαιωμάτων των πολιτών για αναζή-

τηση θέσης στη δημόσια υπηρεσία, τα σχέδια ενέχουν και νομοθετικά γνωρίσματα. Όπως επισημαίνεται στην Χατζηπαντελή, (ανωτέρω) τα σχέδια υπηρεσίας δημιουργούν δεσμεύσεις για την Αρχή που τα ειδίδει από τις οποίες δεν μπορεί να αποστεί ούτε έναντι των μελών του προσωπικού ούτε τρίτων, που επιδιώκουν διορισμό σε δημόσια αρχή ή όργανο. 5

Η Δημοκρατία η οποία εξέδωσε τα σχέδια υπηρεσίας δεν μπορεί να αμφισβητεί την εγκυρότητά τους, στα πλαίσια της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος. Παροχή τέτοιου δικαιώματος θα ισοδυναμούσε με αναγνώριση δικαιώματος στη Δημοκρατία να προσβάλει βάσει του άρθρου 146 τις ίδιες της τις πράξεις, κατ' αντίθεση προς τις πρόνοιες του άρθρου 146 του Συντάγματος. Το δικαίωμα προσφυγής περιορίζεται, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 146, σε πρόσωπα που επηρεάζονται από εκτελεστές πράξεις ή παραλείψεις δημόσιας αρχής ή οργάνου στην άσκηση εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας και οι οποίες επενεργούν στο πεδίο του δημοσίου δικαίου. Παρενθετικά αναφέρουμε ότι στη *Minister of Finance v. Public Service Commission* αποφασίστηκε, ότι δεν χωρεί προσφυγή βάσει του άρθρου 146 από ένα όργανο της κεντρικής Διοίκησης έναντι άλλου. (Αναφορικά με όργανα τοπικής διοίκησης βλ. *Imp. Board Strovolos v. Republic*). Οι επηρεαζόμενοι δεν νομιμοποιούνται να προσβάλουν το σχέδιο υπηρεσίας που αποτέλεσε το βάθος για την πλήρωση της επίμαχης θέσης. 10
15
20

Προδικαστική ένσταση 25
επιτυγχάνει μερικώς.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Kyriakides v. Kyriakides (1969) 1 CLR, 373.

Omiros Courtis and Another (No.1) v. Panos Iasonides (1972) 1 CLR, 56. 30

Τύμβιος και Άλλος ν. Λιβέρα (1991) 1 ΑΑΔ. 615.

"ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ και Άλλος ν. Κύρη (1992) 1 ΑΑΔ. 130.

Nissis (No.2) v. The Republic (1967) 3 CLR, 671.

The Improvement Board of Eylenja v. Andreas Constantinou (1967) 35 1 CLR, 167.

Republic v. KMC Motors Ltd (1986) 3 CLR, 1899.

Δημοκρατία ν. Χατζηπαντελή Α.Ε. 827, απόφαση ημ. 25/4/89.

Δημοκρατία ν. Ματθαίου Α.Ε. 832, απόφαση ημ. 12/7/90.

3 Α.Α.Δ.

Δημοκρατία ν. Πογιατζή

Republic v. Lefkos Georgiades (1972) 3 CLR 594.

G.A.P. Estates Limited v. Δημοκρατίας (1991) 3 ΑΑΔ. 449.

Χατζηπαιούλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου Υπ. 927/88, ημ. 17/1/91 (1991) 3 ΑΑΔ.11.

5 *Minister of Finance v. Public Service Commission (1968) 3 CLR, 691.*

Impr. Board Strovolos v. Republic (1983) 3 CLR, 434.

Προδικαστικές ενστάσεις.

10 Προδικαστικές ενστάσεις από τον εφεσίβλητο σχετικά με το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την έγκυρη έγερση και βάσιμο προσδιορισμό των επιδικίων θεμάτων της έφεσης.

N. Παπαευσταθίου, για τον εφεσίβλητο- αιτητή.

15 *M. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, Π. Κληρίδης, Ανώτερος δικηγόρος της Δημοκρατίας, Τ. Πολυχρονίδου (δ/νις) δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσελόντες- καθ' ων η αίτηση.*

A. Μαρκίδης και I. Νικολάου, για το ενδιαφερόμενο μέρος A. Γιαννάκη.

20 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση του Δικαστηρίου. Η έφεση στρέφεται εναντίον απόφασης που εκδόθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας βάσει της οποίας ακυρώθηκε ο διορισμός του ενδιαφερόμενου μέρους, Ανδρέα Γιαννάκη, στη θέση Ανώτερου Ειδικού Ιατρού (Παθολο-
25 γία). Η ειδοποίηση έφεσης θέτει έξι λόγους που κατ' ισχυρισμό καθιστούν την απόφαση εσφαλμένη και υποκείμενη σε παραμερισμό.

30 Πριν την έναρξη της ακρόασης ο εφεσίβλητος (ο αιτητής στην προσφυγή) υπέβαλε ότι η έφεση αντίκειται προς το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την έγκυρη έγερση και βάσιμο προσδιορισμό των επιδικίων θεμάτων της έφεσης· η

ατέλεια έγκειται στην παράλειψη αποκάλυψης και προσδιορισμού των λόγων που καθιστούν την εκκαλούμενη απόφαση εσφαλμένη.

Η Δ.35 Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας η οποία διέπει την στοιχειοθέτηση έφεσης ορίζει ότι η ειδοποίηση έφεσης πρέπει:

(α) Να καθορίζει το αντικείμενο της έφεσης, δηλαδή αν στρέφεται εναντίον ολόκληρης ή μέρους της δικαστικής απόφασης η οποία εφεσιβάλλεται,

(β) Το βάθρο της έφεσης (grounds of appeal), και 10

(γ) Να εκθέτει επακριβώς τους λόγους που θεμελιώνουν το βάθρο της.

Σε σειρά δικαστικών αποφάσεων, ερμηνευτικών των προνοιών της Δ.35 Θ.4, αποφασίστηκε ότι έφεση ή το μέρος της έφεσης που δεν αποκαλύπτει τους λόγους που στοιχειοθετούν το βάθρο της είναι άκυρη. (Βλ. *Kyriakides v. Kyriakides* (1969) 1 C.L.R., 373, *Omiros Courts and Apothec (No. 1) v. Panos Iasonides* (1972) 1 C.L.R., 56, *Τύμβιος και Άλλος ν. Λιβέρα* (1991) 1 Α.Α.Δ. 615. Στην "ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ και Άλλος ν. Κύρη (1992) 1 Α.Α.Δ.130 το Εφετείο συγκεφαλαιώνοντας τις σχετικές αρχές ανέφερε: "... ο επακριβής καθορισμός των λόγων της έφεσης, στην προβλεπόμενη από την Δ.35 Θ.4 ειδοποίηση, αποτελεί συστατικό στοιχείο αυτής τούτης της έφεσης στην απουσία του οποίου δεν στοιχειοθετείται έφεση προς ενεργοποίηση της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου". 25

Σε σχέση με το λόγο 5 της έφεσης ο δικηγόρος του εφεσίβλητου πρόβαλε δύο πρόσθετους λόγους για τους οποίους υπέβαλε ότι δε θεμελιώνεται θέμα προς συζήτηση κατ' έφεση: 30

(1) Προσβάλλεται η συνταγματικότητα σχεδίου υπηρεσίας (μέρους) που υπέχει θέση νομοθετήματος χωρίς να

προσδιορίζονται το άρθρο ή άρθρα του Συντάγματος προς τα οποία αντίκειται, και

5 (2) Εγείρονται θέματα τα οποία δεν ηγέρθησαν κατά την ακρόαση της προσφυγής, διαδικασία ανεπίτρεπτη σύμφωνα με τις αρχές που υιοθετήθηκαν στην *Nissis (No. 2) v. The Republic* (1967) 3 C.L.R., 671.

10 Οι ενστάσεις στην εγκυρότητα των λόγων 1, 2, 3, 4 και 6 δεν ευσταθούν. Κάθε ένας απ' αυτούς στοιχειοθετεί το βάθρο και προσδιορίζει τους λόγους που θεμελιώνουν τη βάση του. Προσδιορίζεται σειρά λόγων για τους οποίους η έρευνα ως προς την κατοχή από το ενδιαφερόμενο μέρος του προσόντος της γνώσης της Αγγλικής στο προβλεπόμενο επίπεδο ήταν άρτια και κατά συνέπεια εσφαλμένη η εκκαλούμενη απόφαση περί του αντιθέτου. Για το λόγο αυτό 15 εκαλέσαμε το Γενικό Εισαγγέλεα να περιορίσει την απάντησή του στην εγκυρότητα του λόγου 5 της έφεσης ο οποίος έχει ως εξής:-

20 "5. Η πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας της Θέσης Ανώτερου Ειδικού Ιατρού με την οποία απαιτείται για προαγωγή στην εν λόγω θέση πολύ καλή γνώση της Αγγλικής, αντίκειται στο Σύνταγμα και είναι άκυρος ως *ultra vires* του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου ως παράλογος."

25 Ο Γενικός Εισαγγελέας αναγνώρισε ότι ο λόγος 5 είναι σε κάποιο βαθμό ασαφής και δεν προσδιορίζει με την πρό- πουςα λεπτομέρεια το θέμα συνταγματικότητας το οποίο θίγεται. Εισηγήθηκε όμως ότι η παράλειψη αυτή δεν είναι μοιραία για την εγκυρότητα του λόγου 5 της έφεσης και έδωσε κάποιες λεπτομέρειες για το εγείρομενο συνταγμα- 30 τικό θέμα. Κατ' αρχή διευκρίνησε ότι δεν αμφισβητείται η συνταγματικότητα της εξουσίας για θεσμοθέτηση όρου σε σχέδιο υπηρεσίας για την καλή γνώση ξένης γλώσσας. Ότι αμφισβητείται εξήγησε είναι η συνταγματική ευχέρεια καθορισμού της γνώσης της Αγγλικής ή άλλης ξένης γλώσ- 35 σας στο ψηλό επίπεδο που υποδηλώνει το επίρρημα "πολύ". Τα άρθρα του Συντάγματος τα οποία θίγονται

πρέπει να είναι μας ανάφερε (η ειδοποίηση δεν συντάχθηκε από τον ίδιο) το άρθρο 3 που καθορίζει τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας και το άρθρο 189 που περιέχει μεταβατικές διατάξεις για την μετάφραση των νόμων στις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας. Αναφορικά με το δεύτερο σκέλος του λόγου 5, την παρέκκλιση από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, η μόνη εξήγηση που μας δόθηκε είναι ότι ο νόμος στον οποίο γίνεται αναφορά είναι ο Ν 33/67 και όχι ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος που τον αντικατέστησε, ο Ν 1/90.

Η συνταγματικότητα νόμου συνιστά νομικό θέμα ιδιαίζουσας σημασίας και σπουδαιότητας. Η πραγματικότητα αυτή αναγνωρίστηκε στην *The Improvement Board of Eylenja v. Andreas Constantinou* (1967) 1 C.L.R., 167. Το δικαστήριο υπέδειξε ότι η συνταγματικότητα νόμου ή κανονισμού μπορεί να καταστεί επίδικο θέμα μόνον μετά τον επακριβή προσδιορισμό του άρθρου ή άρθρων του νόμου που αμφισβητούνται και των συνταγματικών διατάξεων προς τις οποίες προσκρούουν. Και μετά τις επεξηγήσεις του Γενικού Εισαγγελέα παραμένουν άγνωστοι οι λόγοι για τους οποίους η σχετική πρόνοια του σχεδίου υπηρεσίας προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 3 και 189 του Συντάγματος. Εξάλλου, ο Γενικός Εισαγγελέας επισήγησε ότι η *Nissis* (ανωτέρω) και σειρά μεταγενέστερων αποφάσεων αναγνωρίζει ευχέρεια έγερσης θέματος κατ'έφεση το οποίο δεν εξετάστηκε πρωτόδικα εφόσον έχει επιστρωθεί το υπόβαθρο των πραγματικών γεγονότων κατά την πρωτόδικη διαδικασία. (Βλ. *Republic v. K.M.C Motors Ltd* (1986) 3 C.L.R., 1899, *Δημοκρατία ν. Χατζηπαντελή* (Α.Ε. 827, αποφασίστηκε στις 25/4/89 και θα δημοσιευτεί στους τόμους (1989) 3 Α.Α.Δ.), και *Δημοκρατία ν. Ματθαίου* (Α.Ε. 832, αποφασίστηκε στις 12/7/90 και θα δημοσιευτεί στους τόμους (1990) 3 Α.Α.Δ.).

Για την ολοκλήρωση της αναφοράς μας στο θεσμικό πλαίσιο της έφεσης πρέπει να επισημάνουμε ότι η άσκηση έφεσης συνεπάγεται την επανακρόαση της υπόθεσης (Δ. 35 Θ.3) υπό την αίρεση και τον περιορισμό των λόγων της

έφεσης που συνιστούν τα επίδικα θέματα. (Βλ. μεταξύ άλλων *Republic v. Lefkos Georghlades* (1972) 3 C.L.R., 594, και *G.A.P. Estates Limited v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 449. Στην προκείμενη περίπτωση ο Γενικός Εισαγγελέας

5 εισηγήθηκε ότι δεν παρεμβάλλεται κανένα εμπόδιο λόγω απουσίας του πραγματικού βάθρου στην εξέταση κατ' έφεση και των δύο βάθρων που τίθενται με το λόγο 5 της έφεσης.

Η διαπίστωση στην οποία αγόμεθα είναι ότι ο λόγος 5,

10 όπως είναι διατυπωμένος, δεν θέτει θέμα προς συζήτηση κατ' έφεση διότι, (α) δεν εγείρει το θέμα της συνταγματικότητας με τον επιβαλλόμενο τρόπο, και (β) δεν προσδιορίζει τους λόγους που στοιχειοθετούν το βάθρο της έφεσης (λόγος 5). Η ίδια ατέλεια χαρακτηρίζει και τους ισχυρι-

15 σμούς για παρέκκλιση στη θέσπιση της σχετικής πρόνοιας του σχεδίου υπηρεσίας από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις του Ν 33/67 οι οποίες δεν καθορίζονται.

Συντρέχει όμως και ένας πλέον θεμελιακός λόγος για τον οποίο τα θέματα που εγείρονται με το λόγο 5 δε μπο-

20 ρεί να αποτελέσουν το αντικείμενο έφεσης. Στην *Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11 αποφασίστηκε από την ολομέλεια ότι τα σχέδια υπηρεσίας και ο καταρτισμός τους συνιστούν πτυχή της εκτελεστικής λειτουργίας στην αρμοδιότητα της οποίας ανάγεται και η

25 εκτίμηση των λειτουργικών αναγκών της δημόσιας υπηρεσίας.

Λόγω της φύσης και χαρακτήρα των σχεδίων υπηρεσίας, και ιδιαίτερα του προσδιορισμού των δικαιωμάτων των πολιτών για αναζήτηση θέσης στη δημόσια υπηρεσία,

30 τα σχέδια ενέχουν και νομοθετικά γνωρίσματα. Όπως επισημαίνεται στην *Χατζηπαύλου* (ανωτέρω) τα σχέδια υπηρεσίας δημιουργούν δεσμεύσεις για την Αρχή που τα εκδίδει από τις οποίες δεν μπορεί να αποστεί ούτε έναντι των μελών του προσωπικού ούτε τρίτων που επιδιώκουν διο-

35 ρισμό σε δημόσια αρχή ή όργανο.

Η Δημοκρατία η οποία εξέδωσε τα σχέδια υπηρεσίας

δεν μπορεί να αμφισβητεί την εγκυρότητά τους στα πλαίσια της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος. Παροχή τέτοιου δικαιώματος θα ισοδυναμούσε με αναγνώριση δικαιώματος στη Δημοκρατία να προσβάλλει βάσει του άρθρου 146 τις ίδιες τις πράξεις κατ' αντίθεση προς τις πρόνοιες του άρθρου 146 του Συντάγματος. Το δικαίωμα προσφυγής περιορίζεται, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 146, σε πρόσωπα που επηρεάζονται από εκτελεστές πράξεις ή παραλείψεις δημόσιας αρχής ή οργάνου στην άσκηση εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας και οι οποίες επενεργούν στο πεδίο του δημοσίου δικαίου. Παρενθετικά αναφέρουμε ότι στη *Minister of Finance v. Public Service Commission* (1968) 3 C.L.R. 691, αποφασίστηκε ότι δεν χωρεί προσφυγή βάσει του άρθρου 146 από ένα όργανο της κεντρικής Διοίκησης έναντι άλλου. (Αναφορικά με όργανα τοπικής διοίκησης βλ. *Imp. Board Strovias v. Republic* (1983) 3 C.L.R., 434). Οι επεσεύοντες δεν νομιμοποιούνται να προσβάλουν το σχέδιο υπηρεσίας που αποτέλεσε το βάθρο για την πλήρωση της επίμαχης θέσης.

Για όλους τους λόγους που έχουμε εκθέσει ο λόγος 5 της έφεσης διαγράφεται.

Προδικαστική ένσταση επιτυγχάνει μερικώς.